

Sostenibilitat agrícola

No, no parlaré aquesta vegada de les ones gravitacionals. Espero a tenir-ne més notícies que em permetin fer aportacions originals. No parlaré tampoc de la distinció Monturiol ni dels premis ICREA atorgats a investigadors de la nostra universitat. Ho deixarem per a una altra ocasió. Gaudir dels èxits, m'estimo més fer-ho amb calma.

Parlaré, altrament, d'un projecte iniciat fa poc amb protagonisme d'investigadors de la Universitat de Girona. Es tracta d'un projecte europeu, dels anomenats Erasmus +, que ja va tractar la premsa el mes de febrer passat. El projecte UNICAM està dedicat a la formació de personal de qualitat a les noves universitats de les zones rurals de Cambotja (universitats de Battambang, Svay Rieng, Meanchey i Chea Sim of Kamchaymear). Serà un contribució més, d'alt nivell, per restituir el sistema educatiu que la cruel dictadura de Pol Pot va arrasar.

Hi participen diverses universitats europees (la Paul Sabatier-Toulouse III, la italiana de l'Aquila i la belga de Gant), i compta també amb el suport d'institucions del Japó, Tailàndia, França i Cambotja. Consisteix en la tutela de màsters universitaris dedicats a l'agricultura sostenible. Coordina el projecte el grup de recerca en ecologia aquàtica continental, adscrit a l'Institut d'Ecologia Aquàtica.

Les regions d'Àsia sud-oriental presenten una certa uniformitat climàtica i estan molt condicionades per l'orografia, que fragmenta el territori. La majoria de les terres fèrtils de la zona estan separades pel mar i les muntanyes. La regió és un pont entre continents; un pont, alhora, difícil de travessar pels obstacles naturals que presenta. Els rius han estat històricament la principal via de comunicació en el continent, i les característiques de l'arxipèlag, malgrat tot, afavoreixen la navegació i la comunicació comercial. Les poblacions, si bé eren diverses políticament, van experimentar influències semblants. Els pobles de la zona van conèixer períodes d'esplendor i decadència no exempts de conflictes. Els khmers de



l'actual Cambotja es basaven políticament en un concepte diví de la reialesa que cohesionava una població amb una gran diversitat religiosa; van fundar un imperi que va construir monuments esplèndids, hospitals i llacs artificials; van realitzar, entre els segles IX i XIII, obres hidràuliques bàsiques per a l'agricultura de la regió. Els monarques khmers de l'època van triar com a centre de poder la regió d'Angkor, una regió situada entre els rius Mekong i Menam, productora d'arròs, amb llacs on abundava la pesca. L'estat khmer va ser un estat agrícola que aplicava mètodes de conreu avançats i disposava d'un complex sistema hidràulic, que en general va patir més tard les conseqüències del pas del temps.

És aquesta una visió probablement massa esquemàtica. Simplement, vull remarcar els lligams amb el passat que converteixen, encara avui, l'agricultura i el comerç en elements fonamentals de l'economia de la regió. Intueixo que la labor dels investigadors de la Universitat de Girona trobarà un territori intel·lectual fèrtil per arrelar.

Càncer

«En vint anys ja no morirà ningú de càncer»
(Premsa gironina, febrer de 2016).